

Forslagets § 5 om Reglerne for, hvorledes Udgifterne skulle udredes, for saa vidt de afholdes af Statsbidraget eller af vedkommende Person selv. Det skal ske efter Reglerne i § 26 i Epidemiloven. Men nævnte § 26 har 3 Regler for, hvorledes forskellige Arter af Udgifter skulle udredes. Det var den eneste Rettelse, jeg talte om. Der kan ikke være Tale om at anvende mere end en eneste af disse Regler, og en Rettelse her maa dog være en Rettelse, som, hvis den kommer ind i Lovforslaget, vil være en Forbedring, og andre Rettelser omtalte jeg jo slet ikke. Det ærede Medlem maa have hørt eller tænkt sig noget andet.

Det ærede Medlem fra Svinninge (K. Pedersen) udtalte sig i øvrigt noget i samme Retning som jeg. Ganske vist lod det til, at han mente, at Lovforslaget kunde godt gaa igennem i indeværende Rigsdagssamling, men han begyndte dog med at sige, som han ogsaa sluttede med at sige, at han haabede, at det vilde give Anledning til, at denne Sag kom ind under de Overvejelser, som Indenrigsministeren vilde lade foretage i den tilstundende Sommer. Jeg mener fremdeles, at naar vi kunne naa det som Resultatet af Forhandlingerne her, have vi al Aarsag til at være tilfredse dermed. Ville saa Kommunalbestyrelserne i Løbet af Sommeren indrette saadanne Hjem, som der er Tale om her i Loven, saa er der jo endogsaa lige straks i næste Rigsdagssamling Plads for at faa Loven bragt til Anvendelse; men de hekses jo ikke frem af Jorden, de ere ikke til Stede, de kunne ikke tages i Brug straks, de findes ikke, der skal Tid til at indrette dem og Tid til at faa dem statsanerkendte. Alene dette Hensyn maa dog være tilstrækkeligt til, at man maa indrømme mig, at det er rigtigt, at vi overveje hele denne Sag i et Udvalg. Naa, jeg skal ikke komme ind derpaa, men jeg skal gøre opmærksom paa en Ting, nemlig den, at ihvorvel den højtærede Justitsminister talte før i Tilslutning til Sagens Tanke, gjorde han dog opmærksom paa, at han havde afæsket Sundhedsstyrelsen en Erklæring over Sagen, men denne Erklæring var ikke indkommen. Det vil jo i Virkeligheden sige, at Ministeren ogsaa indrømmer, at Sagen ikke er moden til Afgørelse lige i Øjeblikket.

Ordføreren for Forslagsstillerne (V. H. O. Madsen): Jeg skal til det ærede Medlem, som nu satte sig, tillade mig at gøre et Par Bemærkninger. Han gjorde

opmærksom paa, at det, der først og fremmest maatte ske, var, at Kommunerne maatte gribe Sagen an, at Kommunerne maatte indrette saadanne Plejehjem, som ere omtalte her i Lovforslaget, og søge dem godkendte af Staten for dernæst at kunne faa denne Statsstøtte af 1 Kr. pr. Sygedag for hver af Patienterne, som behandles paa disse Sygehjem. Ja, det er fuldkommen rigtigt, men det er netop Tanken med Lovforslaget, og netop fordi det vil vare længe, inden disse Plejehjem blive etablerede, netop derfor er det ønskeligt, om vi kunde enes om dette lille Lovforslag allerede nu i Aar, for at man, hvor Trang findes til saadanne Plejehjem, kunde etablere dem, sætte sig i Forbindelse med Ministeriet og sikre sig den Støtte, som det var Lovforslagets Tanke at give til Gennemførelse af denne Sag. Der siges, at Loven giver ingen Præmier derfor, indeholder ikke nogen Opmuntring for Kommunerne til at gribe Sagen an, saaledes som det var paatænkt i Lovforslaget. Men der maa jeg rigtignok tillade mig at være af en anden Mening. Det er dog en Præmie, der gives, ved at Staten siger: De fattige, uarbejdsdygtige syge, som blive anbragte paa disse Plejehjem, ville kunne faa 1 Kr. pr. Sygedag, saaledes at Understøttelsen, som ydes dem af Kommunen, bliver formindsket med 1 Kr. daglig. Jeg synes dog, det maa siges at være en Opmuntring for Kommunerne, at de, for saa vidt de have Trang til at faa saadanne syge behandlede paa disse Plejehjem, kunne indrette Plejehjem til at tage sig af dem og dernæst at søge disse Plejehjem anerkendte af Staten.

Jeg skal for øvrigt i Anledning af en Ytring, der kom fra det ærede Medlem fra Vordingborg (Carl Hansen), sige, at jeg har fuldt forstaaet, at det ærede Medlem ligesom de andre ærede Medlemmer, der have udtalt sig, har Sympati for Tanken, og jeg nærer ikke Tvivl om, at vi ved en Forhandling om Enkelthederne maatte kunne blive enige, idet jeg selvfølgelig betragter det som et Gode at faa enhver saadan Rettelse i Lovforslaget indført, som kan bidrage til, at Tanken kan blive realiseret. Det ærede Medlem ankede over, at en Bestemmelse i § 5 var utydelig. Tanken har været den at henpege paa Bestemmelsen i § 26 i Lov af 31. Marts 1900 om Foranstaltninger mod Udbredelse af smitsomme Sygdomme. Der staar saaledes: De i § 25 omhandlede Udgifter udredes forskudsvis i København af Stadens Kasse, i Købstæderne og Handelspladserne af